

Așteptare

05 FEBRUARIE 1961 dimineața
TUCSON ARIZONA U.S.A.

¹ Mulțumesc foarte mult, frate și eu sunt fericit să fiu aici. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze. Vă puteți așeza acum și noi vom...

² Desigur am un mare privilegiu în această dimineață să stau la amvon în Tucson pentru prima dată în viață. Mă gândeam așa cum veneam încoace în această dimineață despre cât de multe orașe peste tot prin lume pe care Domnul mi-a dat privilegiul să le vizitez și să vorbesc cu adunările și această dimineață care este prima mea dată aici în America să fiu vreodată în acest oraș frumos.

³ De când noi am fost aici am învățat să iubim oamenii lui și atmosfera voastră, vremea voastră minunată, munții minunați, deșerturile. Există ceva despre asta, care m-ar face să doresc foarte mult să stau aici. Este atât de liniștit. Noi eram în deșert ieri privind în jur și asta doar părea că Dumnezeu îți vorbește când tu ești acolo afară.

2

AȘTEPTARE

⁴ Nu există nimic în grabă, ei nu merg nicăieri, nu sunt tulburați de nimic, astfel ei doar sunt liniștiți și relaxați. Și aceea pare foarte mult să arate ca oamenii pe care eu îi întâlnesc aici: relaxați. Nicio grabă, noi nu suntem în nicio grabă să facem ceva și acela este un loc bun pentru un slujitor agitat, așa că el se poate liniști. Nicio grabă. Viața ne are cu astfel de frământări așa cum noi le numim „alergare încoace și încolo” și noi trebuie să avem aceasta făcută în câteva minute și aceasta și doar în atât de mult timp. Când tu vii aici asta pare ca *șicând întrebi*: „Ei bine, ce este graba?” Și mie îmi place aceea.

⁵ Și acum, tu poți învăța un alt lucru în deșert care eu cred că ne-ar răsplăti într-un fel să-l privim: toți acei cactuși cu ace. Când eu... Tu vezi acele ace și eu nu cred că ar fi o mașină care ar putea ascuți unul atât de ascuțit. Fiul meu ar putea spune „amin” la aceea pentru că noi a trebuit să le culegem de pe el toată ziua de ieri. Și acum, dacă acel cactus mic era-- în regiunea mea, el s-ar desface și ar fi o frunză moale frumoasă pentru că aceea este el, este o frunză răsucită. Și natura a ascuțit-o în acel fel. Aceea este calea în care ea se protejează pe sine însăși. Ar putea fi bine pentru noi să ne gândim la aceea doar un moment.

⁶ Acum, pune apă în acest deșert și las-o aici pentru câțiva ani, acel cactus ar răsări cu frunze pe el, ar fi moi. Și acela este felul în care bisericile ajung câteodată când noi alergăm fără apă spirituală. Noi doar ne răsucim cu adevărat strâns și ne înțepăm unul pe celălalt. Dar puneți apă pe el, el se înmoaie și este flexibil și eu cred că aceea este pentru ce avem noi biserici, este unde noi putem să avem apă spirituală care ne păstrează dulci și moi astfel ca Dumnezeu să ne poată folosi și flexibili, nu înțepându-ne unul pe celălalt, ci doar rezemându-ne moale și dulce pe umărul celui alt ins și fiecare din noi purtând poverile unul altuia și astfel împlinind legea lui Cristos.

⁷ Am întâlnit micul vostru păstor și asta a fost prima dată în viață să-l întâlnesc și o persoană atât de minunată. Eu sunt mulțumitor că el are această biserică minunată aici și această adunare. Și apoi, prietenul meu bun, unul din membrii voștri de-aici, fratele Norman, sora Norman au locuit pentru un timp cu voi, dar ei ne-au cerut rezidența, eu cred, să stea. Nu-i condamn. Și el mi-a spus: „Construind această biserică,” a spus, „când eu am pus jos ultima treaptă, cuiul acolo,” a spus, „Eu am spus: „O, Dumnezeule, lasă-l pe prietenul meu, fratele Branham, să pășească peste această treaptă într-o zi să vorbească adunării.” Și el stătea în spate plângând din cauza aceasta cu câțva timp în urmă, cum Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui.

3

Și eu sunt atât de bucuros pentru privilegiul de a fi aici. Eu am... Voi sunteți un popor... Eu am întâlnit---singura persoană pe care o cunosc să-l numesc: este fratele Tony, eu n-aș putea numi acel nume italian. Și deci eu l-am întâlnit și el este un bărbat minunat. Și alt bărbat, eu cred că ei îl numesc Otto---Otto, Otto---Otto, ceva asemănător. Eu nu sunt foarte bun la acestea, pronunțarea numelor.

⁸ Și noi aveam conferința internațională ieri. Era un german acolo și un italian și mulți alții și eu eram acolo ca irlandez. Așa că eu am spus: „Aceasta este o conferință internațională.” Mulți din băieți, unii din ei au

fost peste hotare luptându-se cu națiunile și așa mai departe cu diferite națiuni. Dar dacă ei toți ar putea simți cum am făcut-o noi ieri stând în deșert, n-ar mai exista niciun război; noi am fi frați. Cristos este răspunsul.

⁹ Privind peste această vale frumoasă și munții înconjurători, falnici, îmi place asta. Stăteam acolo sus, privind jos peste... acest oraș și m-am gândit: „Câți prospectori în zilele trecute au trecut peste acest pământ și au pierit chiar aici în deșert, căutând o mină de aur?” Și zilele acelea, aproape doar că sunt duse acum, dar noi îi mulțumim lui Dumnezeu că noi am găsit Mina de aur. Voi n-o săpați în munții voștri de-aici; o scoateți din ceruri. Și acum, azi noi nu mai „prospectăm” ci noi „avem ochii” pe Dumnezeu ca să-și împlinească fiecare promisiune pe care El a făcut-o vreodată și să reverse peste noi binecuvântările Lui abundente.

¹⁰ Și El rămâne Dumnezeu și inima Lui este chiar tot atât de dornică să ne dea ceea ce noi cerem, așa cum trebuie noi să cerem și mai mult decât atât: pentru că „El atât a iubit lumea, că El a dat pe singurul Lui Fiu născut; ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă Viață Eternă.” Și dacă El ne-a iubit în timp ce noi eram păcătoși, îndepărtați de El, de bunătatea lui Dumnezeu, cu cât mai mult este El doritor în această dimineață să ne dea, să prisosească din abundență, deasupra a tot ceea ce noi am putea face sau gândi.

¹¹ Și noi am venit în oraș în vizită. Noi plecăm mâine pentru California, sus în partea de nord și diferite părți ale lumii. Dar este cu certitudine un mare privilegiu pentru mine să stau aici în această dimineață în această biserică frumoasă, Adunările lui Dumnezeu. Ei au fost unii din marii mei sponsori, în lume. Oameni minunați aparțin la această organizație, slujitori buni, laici minunați. Eu cred că toți oamenii lui Dumnezeu sunt minunați; oriunde îi află ei sunt oameni minunați.

¹² Și fiind un misionar și călătorind mult, cam de șapte ori în jurul lumii, eu aflu că Duhul Sfânt... Tu mergi, de exemplu în Thailanda, Japonia, Africa de Sud, sau departe la hotenții și locurile acelea de-acolo, acei oameni și

acele femei vin la biserică fără nicio haină pe ei, pentru că ei nu știu altceva diferit. Zeci de mii din ei stau împreună. Dacă ai putea---vorbi limba lor, să spui, „Care este mâna dreaptă și stângă?”, ei nu ar ști despre ce vorbeai. Tot ceea ce știu este să ucidă ceea ce ei ar putea să mănânce; dacă ei nu pot... în orice fel, tu să obții ceva să mănânci; este să supraviețuiești, întocmai cum ar face un animal.

¹³ Dar există un singur lucru care îi face pe ei ca noi. Voi stați într-o adunare ca aceea și să cadă Duhul Sfânt peste ei, ei fac același lucru pe care voi îl faceți când voi primiți Duhul Sfânt, acționează în același fel. Asta merge să arate că Dumnezeu nu face nicio diferență de persoană sau națiune. Așa cum spune Faptele Apostolilor 4, că Petru a spus că a priceput că Dumnezeu nu face nicio diferență la nicio națiune, ci la toți aceia care se tem de El. Și în felul acesta noi avem ceva în comun: acela este Isus Cristos.

¹⁴ Eu mi-am sunat soția cu câțva timp în urmă și era cam zero *grade* acolo sus și chiar școlile sunt închise cu zăpadă, toate sunt sub zăpadă și drumurile erau atât de alunecoase. Dacă cineva este din est, voi mai bine ați fi bucuroși că voi sunteți aici în vest acum pentru că este foarte frig. Deci am putea să nu avem lucruri în comun cu ținutul meu și cu acest ținut, dar noi avem cu Dumnezeul meu și Dumnezeul vostru, pentru că El este același Dumnezeu.

¹⁵ Eu am venit în această dimineață să prezint într-un fel slujba pe care Domnul Isus mi-a permis s-o duc în jurul lumii. Și eu m-am gândit în această dimineață în școala duminicală, că ar da oamenilor ocazia că eu aș putea să le explic lor fiind aici doar pentru o singură seară, așa ca ei să poată primi pe Cristos pentru vindecarea trupului lor. Și lucruri mici neobișnuite, pentru prima dată fiind aici, ceva ar putea să vi se pară puțin ciudat pentru voi: „De ce o fac ei în acest fel? De ce n-o fac în celălalt fel?” Eu aș putea explica aceea.

¹⁶ Acum, de obicei când noi venim într-un oraș unde noi avem o adunare mare, păi, noi cerem cooperarea și alăturarea tuturor bisericilor, să vină împreună, astfel că Cristos nu este împărțit printre noi; El este același Cristos printre noi toți. Și noi încercăm să aducem toate confesiunile: Metodistă, Baptistă, Penticostală, Biserica lui Dumnezeu, „Sfințenia” și toate împreună. Și apoi să stăm împreună în locurile cerești în Cristos Isus cu așteptări că Dumnezeu va revărsa Duhul Său peste noi și să facă să prisosească nespus de mult”. Acum, și atunci când noi facem aceea...

¹⁷ Eu am făcut întotdeauna această declarație: eu...Fiecare știe că eu am fost un misionar baptist și eu sunt un misionar baptist care a primit Duhul

Sfânt. Astfel, atunci în felul acesta, eu nu cred că Cincizecimea este o organizație. Eu cred că Cincizecimea este o experiență la care oricine poate veni și primi. Noi nu putem desena un gard în jurul ei, pentru că nu este, ea se răspândește dincolo de gardurile noastre, vedeți.

18 Deci eu cred că o persoană este salvată (dacă el este un metodist, baptist, catolic sau orice ar putea fi) dacă el solemn se încrede în Isus Cristos pentru harul Lui. Dar dacă el este un catolic și crede că biserica îl salvează, atunci el este pierdut. Dacă este un penticostal și crede că biserica îl salvează, el este pierdut. Dar nu contează ce este el, la ce biserică merge el, dacă el depinde solemn de sângele și meritele lui Isus Cristos, el este salvat. Mie nu-mi pasă în ce biserică este el. Căci este prin credință că noi suntem salvați, prin har.

19 Eu obișnuiam să pasc vite, le conduceam la strângere sus în Colorado și peste valearâului Troublesome, Asociația Hereford pășuna acea vale. Eu presupun că așa aveți și voi aceleași legi aici și ca să ai o marcă, înregistrezi la Camera de Comerț și așa mai departe. Și dacă poți să produci o tonă de fân în ferma ta, păi, atunci tu poți să-ți trimiți vitele tale înăuntru, pentru o vacă o tonă de fân, crescătoria de vite va produce pentru drepturile de pășunare în pădure.

20 Ei au un gard mare de împrejmuire unde mergem sus la râul Troublesome, bifurcația de vest; bifurcația de est, a râului Troublesome. Și de multe ori am stat acolo dimineața la strângerea de primăvară, trimițând cireada sus, puneam piciorul pe cornul de la șa și urmăream pădurarul, care supraveghea acele vaci trecând pe acolo. Într-o zi stând acolo, m-am gândit: „Acesta este felul în care va fi în cer când noi venim la poarta mare.”

21 Și am observat trecând pe-acolo, erau cam cincisprezece sau șaisprezece mărci diferite de vite care intrau pe acolo. Unele sunt Diamond Bar, acelea sunt de sus de la ferma domnului Grimes; domnul Jeverez, Turkey Track și diferite mărci. Pădurarul nu se uita la marcă atât de mult. El nu dădea atenție la aceea; dar el urmărea după eticheta de sânge din ureche pentru că tu nu poți pune o vacă în acea pășune decât dacă este pursânge Hereford. Și aceea este ce vor ei să vadă, că ele sunt pursânge, trebuiau să aibă testul de sânge.

22 M-am gândit: „Acea este exact ce va fi în acea zi a Judecății. Nu se va uita la ce marcă port eu, dacă sunt baptist sau penticostal sau presbiterian, ci El va urmări sângele, eticheta de sânge. „Când eu văd sângele, eu voi trece peste tine.” Noi intrăm înăuntru prin ceea ce noi suntem, nu cine suntem noi!

6 *AȘTEPTARE*

23 Acum, când noi venim jos la serviciu în seara aceasta, cam pe la ce oră începe serviciul, reverend...?...Șapte patruzeci și cinci, atunci cam pe la șase treizeci, presupun, între șase și șase treizeci eu voi avea pe

unii din ei să vină jos și să distribuie oamenilor cartonașe de rugăciune, cu puțin înainte de serviciu, astfel ca ei să nu se suprapună cu serviciul așa cum el se desfășoară. Și lăsați oamenii bolnavi să ajungă aici sus în față astfel ca eu să pot fi aproape de ei. Și atunci, acolo vor fi cartonașe de rugăciune; băiatul va veni jos și va aduce atâtea cartonașe de rugăciune și le va amesteca toate aici sus în fața voastră și apoi va da fiecăruia un cartonaș de rugăciune (Înțelegeți) care vreți. Fiecare care vrea un cartonaș de rugăciune, voi îl puteți avea.

²⁴ De aceea, motivul pentru care noi o facem în acel fel... Se obișnuia să fie că noi trimiteam într-o adunare atât... Fiecare păstor care coopera, noi îi trimiteam o sută de cartonașe pentru adunarea lui. Ei bine, primul care avea grupul lui înăuntru, acela o stabilea. Restul din ei nu ajungeau înăuntru pentru că, poate fiind acolo doar pentru circa trei seri, eu nu puteam avea așa de mulți oameni prin linie. Apoi am aflat că aceea n-a funcționat.

²⁵ Astfel, apoi am avut câțiva...un slujitor să meargă cu mine să distribuie cartonașe de rugăciune și elaparținea la o organizație și când el nu arăta o mică favoare propriei lui organizații, ei bine, atunci aceea ajungea într-un fel sensibil.

²⁶ Deci atunci, eu de obicei chem zece sau cincispreze oameni la platformă cu care să încep. Ei bine, dacă ei nu aveau un cartonaș de rugăciune cu număr până la cincisprezece, ei doar îl aruncau pe podea. Ei nu-l doreau pentru că ei nu ar fi fost chemați. Astfel am aflat că aceea n-a funcționat.

²⁷ Apoi eu luam un copil, ca unul din acești băieți mici și spuneam: „Vino aici sus, fiule sau fetiță mică, ca șezând în poala mamei ei.”

²⁸ Spuneam: „Știi să numeri?”

²⁹ „Da, domnule.”

³⁰ „Atunci, începe să numeri.”

³¹ Păi, el începea: „trei, patru, cinci, șase” până oriunde se oprea el; eu începeam chiar de-acolo.

³² Ei bine, o credeți pe asta sau nu, noi încă suntem ființe umane; mama știa unde să spună juniorului să se oprească la cartonașul ei. Astfel am aflat că aceea n-a funcționat.

³³ Astfel apoi, atunci am avut un bărbat în linia de rugăciune sau sus

³⁴ Așa că într-o seară Domnul mi-a descoperit să las omul să vină jos să distribuie cartonașele de rugăciune și să stea înaintea audienței și să le amestece pe toate. Atunci acesta putea primi numărul unu, acesta---treizeci și cinci și acela șaiszeci și doi și următorul. Ele toate erau amestecate. Și atunci aceea ar arăta că omul care distribuia cartonașele de rugăciune nu era acela care le-a aranjat aici pentru că el nu știa. Ele erau toate amestecate.

³⁵ Atunci, oricum, când veneam jos la adunare, ei bine, câteodată începeam cu numărul unu, uneori cu douăzeci și cinci sau cincizeci. Uneori voi lua câți stăteau pe acest loc (până la mine, în timp ce vorbeam), apoi îl înmulțeam cu acesta de pe partea asta și oh, doar în orice fel. În acel fel asta este suveran pentru întreaga adunare. Și apropo, există cam unu din cincizeci în audiență, care sunt vindecați pe platformă.

³⁶ Mesajul nu este să încerce să vindece pe cineva pentru că vindecarea este ceva ce deja a fost câștigată. Salvarea a fost câștigată. Voi n-ați ajuns salvați săptămâna trecută sau în anul trecut sau acum cinci ani; voi ați ajuns salvați când Isus a murit pentru voi la calvar. Aceea a fost salvarea voastră și acum, voi doar ați acceptat-o acum două săptămâni sau doi ani, oricând ar fi fost. Și aceea este felul cum a fost; vindecați: Noi....„El a fost rănit pentru nelegiuirile noastre, cu rănila Lui noi am fost,” timpul trecut, „vindecați”. Deci, aceasta este doar să aduci oamenii să vadă, să-și dea seama că prezența lui Cristos este aproape. Aceea este ceea ce aduce rezultate miilor de oameni, fiind vindecați.

³⁷ Acum, doar înainte ca noi să ne apropiem de Cuvânt, să ne apropiem de Autor, mai întâi, într-un mic cuvânt de rugăciune în timp ce noi ne plecăm capetele noastre.

³⁸ Grațiosul nostru Tată ceresc, noi ne apropiem de sfințenia Ta în această dimineață, în atotsuficientul Nume al lui Isus Cristos, Fiul Tău, pentru că noi am fost învățați de El în Cuvânt că dacă noi cerem Tatălui orice în Numele Lui, aceea va fi acordat. Noi nu avem niciun alt nume pe care noi putem să ne odihnim asigurați că El ne va auzi, numai prin acel atotsuficient Nume al Domnului Isus.

³⁹ Noi Îți mulțumim, mai întâi, Tată, pentru ceea ce Tu ai făcut deja pentru noi, multele binecuvântări, harul felurit pe care Tu l-ai acordat peste noi. Și apoi noi Îți mulțumim pentru harul pe care-l avem în această dimineață să stăm în această biserică nouă, care este un memorial construit

aici în oraș, înălțată aici pentru gloria lui Dumnezeu, ca acei păcătoși neînfrânați să poată veni înăuntru și să fie salvați; ca bolnavii care au trecut de doctori, medicul pământesc, a depășit înțelegerea lor să poată încă veni la puteri mai înalte, la cel Atotputernic și să fie vindecați. Oh, cum Te iubim noi mereu, Tată! Cum Ți mulțumim pentru acestea!

⁴⁰ Și noi suntem un popor privilegiat, să ne gândim la ruși în această dimineață cu Sputnik-ul mare sus în ceruri cu un om stând înăuntru și să asculte bătaia inimii lui tot drumul către pământ. Cât de aproape este aici timpul sfârșitului! El vine direct peste națiune și este: „Predați-vă sau pieriți!” Și, o, Dumnezeu! Gândesc cum ar fi dacă ei vor merge vreodată să arunce acele rachete atomice. Bătrânul pământ se va zgudui în spațiu și nu va mai fi timp.

⁴¹ Dar noi am fost învățați în binecuvântatul Cuvânt, înainte ca aceasta să se întâmple vreodată, Biserica va merge Acasă să fie cu Domnul ei. Oh, cum Noe a ajuns în arcă înainte ca ploaia să cadă! Lot a fost chemat afară din Sodoma înainte ca focul să cadă. Doamne, noi credem că Biserica va fi luată sus de pe pământ înainte ca marea distrugere să vină. Noi suntem atât de fericiți să știm că noi ne apropiem de acel timp!

⁴² Și Tată, așa cum privim în această dimineață și știm că asta ar putea să se întâmple înaintea nopții, această națiune sau lume, ar putea exploda în bucăți. Ceva națiune mică sau ceva fanatic poate da drumul uneia din acele rachete și ele toate sunt îndreptate una înspre cealaltă, iată ar putea porni; dar înainte ca aceea să se întâmple, Dumnezeu, Răpirea, trâmbița va suna și noi vom fi chemați în ceruri să întâlnim pe Domnul nostru. Ce fel de oameni ar trebui să fim noi în această dimineață? Fericiți, ridicând capetele noastre în sus așa cum vedem smochinul înmugurind și semne mari și știința care spune că sunt trei minute înainte de miezul nopții. Mai mult decât în orice timp aceea poate lovi.

⁴³ Oh, Dumnezeu, aprinde biserica în această dimineață, Doamne, cu puterea Ta și înțelepciunea Ta felurită. Aprinde-o astăzi și lasă aripile Tale mari să se desfășoare peste această clădire mică astăzi și ia copiii sub ele cum face o găină cu puii ei și hrănește bolnavii înapoi la sănătate fizică și spirituală. Acordă aceasta, Doamne. Binecuvântează această biserică. Binecuvântează scopul pentru care ea stă aici, cauza pe care o reprezintă: păstorul, bătrânii, diaconii, administratorii și laicii și toți străinii din porțile noastre.

⁴⁴ Nu numai pentru această biserică, ci noi ne rugăm ca Tu să binecuvântezi fiecare biserică peste tot prin țară. Și din cauza acestei mici străneri de astăzi, fie ca ei să înceapă o trezire de modă veche care să

măture această Arizonă dintr-o parte în alta. Acordă aceasta, Doamne. Noi ne vom pleca în umilință capetele în prezența Ta și Ți vom da mulțumiri, pentru că noi o cerem în Numele lui Isus, scumpul Tău Fiu, Salvatorul nostru, Amin.

⁴⁵ Acum, nu ca să predic, ci doar să pun într-o mică ordine, pregătind inimile pentru evenimentul de deseară, că noi credem că Tatăl nostru ceresc se va întâlni cu noi. Și atunci poate la un timp potrivit, cu voia Domnului, nouă ne-ar place să revenim poate pentru un timp mai îndelungat, unde noi am putea ajunge împreună și să avem frații împreună. Noi suntem doar într-o vizită.

⁴⁶ Dar mie mi-ar place să citesc din **Sfântul Luca, al 2-lea capitol și** (al 25-lea verset), **al 26-lea verset:**

Și i-a fost descoperit lui de Duhul Sfânt, că el nu va vedea moartea înainte să fi văzut pe Cristosul Domnului.

⁴⁷ Eu urmează să folosesc un subiect: **Așteptare**. Așteptările, de obicei, sunt bazate pe o credință. Tu trebuie să ai credință înainte ca să poți aștepta ceva. Și acum, ca mulți dintre slujitorii lui Dumnezeu în Vechiul Testament: „Credința vine prin auzire, auzirea Cuvântului.”

⁴⁸ Și eu am citat adesea aceasta, că Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Lui. Mi-ar place să citesc doar un cuvânt sau două din El, pentru că ceea ce spun eu va eșua pentru că eu sunt om, dar Cuvântul Lui nu poate cădea pentru că este Dumnezeu. Ceea ce... Întotdeauna când Dumnezeu este chemat pe scenă la orice timp să facă o decizie și prima decizie pe care Dumnezeu o face, ea trebuie să fie aceeași decizie de fiecare dată.

⁴⁹ Acum, acolo este unde voi trebuie cu seriozitate să vă bazați credința, pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Voi trebuie să credeți asta, că este Cuvântul lui Dumnezeu. Și aceea este singura speranță pe care o avem, singura speranță reală pe care o avem este pe Cuvântul lui Dumnezeu. Și acum, Dumnezeu fiind infinit și nu poate face o greșală și El este perfect de aceea toate promisiunile Lui trebuie să fie perfecte așa cum El este perfect. „La început a fost Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul a fost făcut trup și a locuit printre noi,” Cuvântul Însuși, așa că de aceea, biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. El este Dumnezeu Însuși pus pe hârtie.

⁵⁰ Căci niciun om nu este mai bun decât cuvântul lui. Dacă eu nupot

lua cuvântul unui om, eu doar nu pot să am vreo relație cu el. El trebuie să fie cinstit, el trebuie să fie de încredere și mai ales așa cum el pretinde de a fi un creștin.

⁵¹ Acum, acesta este doar un text scurt, dar nu contează cât de mare este. Nu este (calitatea sau) cantitatea; este calitatea Cuvântului. Asta este ceea ce este: El este Cuvântul lui Dumnezeu.

⁵² Simeon aici, din vechime, a spus că i-a fost promis de Duhul Sfânt că el nu va vedea moartea până nu-L va vedea pe Cristosul Domnului. El avea un drept să aștepte asta pentru că Dumnezeu i-a descoperit-o lui prin Duhul Sfânt. El avea un motiv să i-o descopere.

⁵³ Acum, noi aflăm că Avraam din vechime, când el avea șaptezeci și cinci de ani și soția lui Sara, șazeci și cinci, cum Dumnezeu i-a vorbit și i-a descoperit că el urma să aibă un copil prin Sara, soția lui. El era steril și ea era stearpă. Și ei au fost în acest fel toată viața lor, dar totuși Dumnezeu i-a spus lui că el urma să aibă un copil prin Sara. Și El i-a cerut să se separe pe el însuși din cauza acestei promisiuni.

⁵⁴ Și aceasta este calea în care noi trebuie să facem: când noi luăm pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui, noi trebuie să ne separăm pe noi înșine de toate lucrurile din jurul vostru care sunt contrare la acel Cuvânt. Tu nu poți merge la oameni și să spui: „Acum, tu crezi că voi avea vindecarea mea? Tu crezi...?” Nimic din ceea ce ei gândesc; aceea n-are nimic de-a face cu asta. Este ceea ce tu gândești. Depinde de tine. Deci lui i s-a cerut să se separe pe el însuși și el a făcut astfel cu mari așteptări ale primirii copilului.

⁵⁵ Acum, noi aflăm că acel copil n-a sosit niciodată până după douăzeci și cinci de ani. Dar în loc să devină mai slab pentru că aceea deloc nu s-a întâmplat în prima lună, el a devenit mai puternic tot timpul pentru că așteptările lui erau mai mari. Dacă Sara era cu o lună mai în vârstă, aceea era cu o lună mai mareț în așteptări, pentru că Dumnezeu și-a ținut Cuvântul Lui. Aceea era cu mult mai mareț pentru ea să aibă copilul la o sută de ani decât era asta la vârsta de șazeci de ani. Vedeți ce vreau să spun? El era un miracol mai mareț tot timpul. El niciodată n-a devenit mai slab, ci a devenit mai puternic tot timpul.

⁵⁶ Acum, noi suntem copiii lui Avraam, biblia a spus așa. Noi, fiind morți în Cristos, acceptăm sămânța lui Avraam și suntem moștenitori potrivit cu promisiunea. Noi suntem moștenitori ai promisiunii cu Avraam pentru că lui Avraam i-a fost dată promisiunea. Acum, dacă suntem moștenitorii lui împreună cu Avraam, atunci noi suntem copiii lui Avraam. Și aceeași credință pe care Avraam a avut-o, o avem noi înșine, căci când Dumnezeu

face o promisiune, chiar știm că urmează să se întâmple. Acea nu poate fi altfel.

57 V-ați putea imagina pe Avraam să iasă, mergând...? Doar să spunem că el a făcut-o, el și Sara. El avea șaptezeci și cinci și ea șaiszeci și cinci, aceea este cam cincisprezece, douăzeci de ani după menopauză. Și era pe jumătate sora lui. El a trăit cu ea de când ea s-a căsătorit cu el, probabil în vârstă de șaisprezece sau șaptesprezece ani și fără copii. Și Dumnezeu i-a apărut lui și i-a spus că ea urma să aibă bebelușul. Acum, Avraam aștepta aceea să se întâmple pentru că Dumnezeu a spus așa.

58 Eu aș putea să mi-l imaginez... V-ați putea imagina un bărbat bătrân în vârstă de șaptezeci și cinci de ani și o femeie de șaiszeci și cinci, mergând jos să vadă un doctor să facă... pregătiri la spital să aibă un copil? Ce le-ar fi spus oamenii? Ce ar spune doctorul? „Bătrânul ins este...ceva greșit mintal*cu el*. Este ceva greșit cu acel ins bătrân.” Ei bine, orice om sau femeie care ia pe Dumnezeu prin credință și acceptă promisiunile Lui este considerat de lume ceva fel de nebun sau fanatic pentru că lucrurile acestei lumi sunt atât de nebunești pentru Dumnezeu. Ceea ce omul numește mare, Dumnezeu numește nebunesc. Acum, dar Avraam a crezut-o.

59 Acum, primele douăzeci și opt de zile mai târziu (ea fiind cam de cincisprezece, douăzeci de ani după menopauză): „Cum te simți, scumpo?”

60 „Nu este nicio diferență.”

61 „Păi, laudă lui Dumnezeu, noi urmează să avem copilul oricum.”

62 Era atât de mare așteptarea, poate Sara a împletit ceva botoșei mici sau o păturică și...De ce? Ea aștepta ceva să se întâmple, acesta este motivul că s-a întâmplat. A trecut an după an și Avraam a devenit mai puternic și mai puternic, dând laudă lui Dumnezeu. Și în final aceea s-a întâmplat, pentru că el a așteptat-o să se întâmple.

63 După ce ea era de nouăzeci de ani sau el era de nouăzeci: „Ce crezi despre asta acum, Avraam? Despre a renunța?”

64 „Nu, domnule, noi urmează să avem bebelușul oricum. Noi avem făcute hainele, puse deoparte, noi avem totul pregătit.”

65 „De când le aveți?”

66 „De douăzeci și cinci de ani, dar Dumnezeu va trimite copilul oricum.”

67 Îmi place aceea. Vedeți, era pozitiv. Dumnezeu a spus așa și aceea o stabilește. Când Dumnezeu face vreodată o decizie, El trebuie s-

o faci etern. Acum, eu pot face o decizie și în cinci minute trebuie să merg înapoi și să fac alta pentru că am fost greșit în aceea. Voi puteți, de asemenea, pentru că noi suntem finiți. Dar Dumnezeu, fiind infinit nu poate face o

greșeală. El este infailibil, omnipotent, omniprezent, Dumnezeu infinit. Amin. Când decizia Lui este făcută, este stabilită pe vecie. El nu se poate întoarce și să spună: „Am fost greșit.” El nu poate face asta.

⁶⁸ Și dacă Dumnezeu a făcut o decizie, la început, că este pe credință, dacă noi credem Cuvântul Lui, El va face fiecare promisiune să devină adevărată, atunci Dumnezeu încă este Dumnezeu infinit pentru promisiunile Lui. Nu poate cădea asta, ea trebuie să fie în acel fel. Este pozitivă. Tu trebuie să reușești, dacă tu vei lua Cuvântul Lui, crede-l.

⁶⁹ Acum, dacă El a spus... Ei bine, așa cum bisericile spun aceea, nu...unii slujitori spun că zilele miracolelor au trecut; Dumnezeu nu mai vindecă pe oamenii lui. Dacă Dumnezeu a fost chemat vreodată pe scenă la un om bolnav și l-a vindecat pe baza credinței lui, dacă un alt om bolnav vine la El, El trebuie să facă același lucru sau El a acționat greșit când El a vindecat primul om.

⁷⁰ Dacă el dă Duhul Sfânt la unul care i s-a supus Lui, în biblie, exact așa cum El a promis acolo în *Faptele Apostolilor*... El a spus: „Promisiunea este pentru voi și pentru copiii voștri, aceia care sunt departe, atât de mulți câți Domnul Dumnezeu nostru va chema.” Dacă omul împlinește acele calificări, Dumnezeu este obligat prin Cuvântul Lui să-l umple cu Duhul Sfânt pentru că, dacă El n-o face, atunci El a făcut o greșeală. Și dacă Dumnezeu făcea o greșeală, El era un om și nu---nu Dumnezeu, El era finit, cum suntem noi. Deci vedeți, ca și copii ai lui Avraam noi luăm promisiunea lui Dumnezeu și doar ne ținem de ea... Nu contează ce se întâmplă, noi ținem chiar acolo doar la fel, pentru că Dumnezeu a spus astfel și aceea o stabilește.

⁷¹ Tu nu-l poți înșela; tu trebuie să îl ai. Tu doar nu-l poți înșela. El nu va fi înșelat. Satan nu este un...el știe dacă tu înșeli sau nu. Dar dacă tu nu înșeli, el știe asta de asemenea. Când ceva se ancorează jos în inima ta că tu știi că asta este așa, atunci ceva urmează să se întâmple.

⁷² Avraam a crezut aceea. El l-a crezut pe Dumnezeu. El l-a luat pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui și sub așteptări; el a așteptat douăzeci și cinci de ani cu acea așteptare devenind mai mare și mai mare. Și apoi în final, copilul s-a născut pentru că el a așteptat aceea.

⁷³ El s-a separat pe sine. Și dacă voi veți observa pentru ce aștepta el, Dumnezeu i-a spus să se separe pe sine însuși de toate neamurile lui

și Dumnezeu niciodată nu l-a mai binecuvântat până când el i s-a supus Lui pe deplin. Atâta timp cât tatăl atârna cu el, păi, bătrânul însuși a cauzat necaz. Și apoi el a ajuns cu Lot și apoi Lot a cauzat necaz. Și totul până când el

s-a separat pe el însuși și s-a îndepărtat, a scuturat toată necredința de la el, atunci Dumnezeu a coborât și i-a vorbit și ceva s-a întâmplat.

⁷⁴ Și când noi luăm toate duhurile mici de necredință departe de la noi și doar luăm pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui și: „Mie nu-mi pasă ceea ce Așa-și-așa a spus sau Așa-și-așa a spus, Dumnezeu a făcut promisiunea, eu stau chiar acolo.” Atunci Dumnezeu va merge să răspundă.

⁷⁵ Dar amintiți-vă, El l-a binecuvântat și l-a ținut și așa mai departe sau l-a hrănit și l-a condus din loc în loc; dar El nu l-a binecuvântat niciodată pe deplin și *nu* i-a dat promisiunea până când el s-a separat complet pe sine însuși de la fiecare lucru mic al lumii. A lăsat pe nepotul său să meargă mai departe la Sodoma dacă el a vrut așa și pe restul din ei așa-și-așa. Tatăl lui a murit. Atunci Dumnezeu i-a spus: „Ridică-te și privește prin țară. Eu ți-o dau toată ție. Privește la est, nord, vest și sud.” Eu cred că aceea este calea. Dacă o biserică, un popor, vine vreodată la un loc unde ei se separă complet pe ei înșiși de lucrurile lumii, atunci tu poți privi la fiecare promisiune în biblie. Sunt toate ale tale.

⁷⁶ Este ca o arcadă foarte mare. Printr-un Duh noi suntem botezați într-o arcadă. Unii oameni doar vin în arcadă prin botezul Duhului Sfânt, spun: „Păi, mulțumesc Domnului, am ajuns înăuntru. Mulțumesc Domnului, sunt aici.”

⁷⁷ Aceea nu este asta. Pentru mine, ce i-a spus Dumnezeu lui Avraam? „Scoală-te și privește prin toată țara. Toată îți aparține ție.” Aceea este calea, când eu am venit la Cristos, am vrut să privesc în jur. Nu doar să știu că El m-a salvat, ci ce altceva am eu acolo înăuntru? Dacă cineva îmi dă o arcadă mare și eu am intrat în ea, mi-ar place să examinez lucrul, să văd ce am eu. Aceea este calea cu creștinii astăzi. Ei eșuează să examineze promisiunile lui Dumnezeu și să vadă că ele sunt pentru: „oricine vrea, lăsați-l să vină.” Dacă eu *văd*... ceva un pic mai sus, eu îmi iau o scară și mă urc la ea, privesc pe rafturi și mă uit la ce îmi aparține mie.

⁷⁸ Voi creștinii, uneori nu priviți să examinați, să aflați ceea ce vă aparține. Vindecarea este a voastră, salvarea este a voastră, bucuria este a voastră, pacea; fiecare promisiune din biblie este a voastră. Când un om este umplut cu Duhul Sfânt, Dumnezeu îi dă lui un carnet de cecuri cu

Numele lui Isus scris pe partea lui de jos. Trimite-l înăuntru. Nu-ți fie teamă să scrii. Trimite-l înăuntru și El îți va trimite jos binecuvântările lui abundente peste tine din ceea ce El a promis.

⁷⁹ Moise a renunțat să mai spere. Era departe în partea din spate a deșertului, pășunând oile socrului său Ietro, când într-o dimineață, departe în partea din spate a deșertului, el a văzut un tufiș care ardea. El a ajuns în

14

AȘTEPTARE

prezența acestui tufiș, deși Moise era un teolog pentru că el a fost antrenat în înțelepciunea și toată învățătura egiptenilor, i s-a spus de către mama lui că el a fost chemat pentru un scop și toată experiența lui teologică a devenit nimic pentru el.

⁸⁰ Eu nu înjosesc experiențele teologice, dar spun că ele nu vor lua niciodată locul acelei experiențe pe care tu o întâlnești când tu îl întâlnești pe Dumnezeu. Ceva se întâmplă. El devine o creatură nouă. Uneori aceasta te face să faci lucruri ciudate pentru lume.

⁸¹ Eu mi-l pot imagina pe Moise dimineața următoare, cu Sefora stând pe catâr cu micul Gherșom pe coapsa ei, mergând să preia controlul Egiptului, cu un toiag vechi uscat în mâna lui ca toiag de mers, mustățile suflate în ambele părți. Și: „Unde mergi, Moise?”

⁸² „Merg jos în Egipt să-l cuceresc.” O invazie a unui singur om; doar ca un singur om care merge să preia controlul Rusiei. Un om bătrân, de o sută de ani, soția lui stând pe catâr cu copilul, mergând jos să preia controlul. Dar lucrul cu aceasta era că, el a făcut-o, pentru că Dumnezeu a făcut promisiunea și Moise aștepta ca Dumnezeu să-și țină promisiunea Lui.

⁸³ El---a omorât egiptenii. El s-a dus jos acolo odată și a omorât pe unul în afara voii lui Dumnezeu și aceea a fost o pată pe mâinile lui; a venit jos data următoare și a omorât întreaga națiune, asta a fost o glorie pe mâinile lui pentru că o dată Moise a făcut-o și data următoare a făcut-o Dumnezeu; aceea face diferența. El a așteptat ca Dumnezeu să-i elibereze pentru că: „Eu am auzit strigătele lor; am văzut suferința lor și Eu”, un pronume personal, „am coborât să-i eliberez și Eu te trimit pe tine, Moise, în locul Meu.” Aceea a făcut-o.

⁸⁴ El a văzut durerea ta. El l-a văzut pe doctor că spune: „Eu nu mai pot face nimic în legătură cu asta.” El a coborât în forma Duhului Sfânt să preia controlul, dacă tu doar îi vei permite să o facă. Prin așteptarea Lui ca s-o facă, știi că El a promis s-o facă, ține-te de Cuvântul lui. El a spus că o va face, de aceea fii în așteptarea ei.

⁸⁵ Simeon, un om de mare reputație, Simeon era un bătrân înțelept și el era un...avea o reputație mare printre oameni, dacă voi vreodată ați citit povestea lui; și---el era un bărbat onorabil. Și ați putea voi să vă imaginați un bărbat bătrân acolo, în vârstă cam de optzeci și ceva de ani, mergând primprejur și spunând: „Ei bine, știți, eu nu voi muri până când eu îl voi vedea pe Cristosul Domnului.”

⁸⁶ Eu îmi pot imagina unii dintre rabini spunând: „Știți, sârmanul ins bătrân este de compătimit. Păi, bătrânul este un pic dus cu capul. Păi, noi

15

Îl așteptăm pe Mesia de patru mii de ani. Din Eden poporul nostru a așteptat după Mesia și iată-ne în captivitatea romană. Toate circumstanțele sunt închise, toate dovezile că aceste lucruri urmează să se întâmple, sunt închise de la noi; noi suntem în robie. Noi nici măcar nu mai suntem o națiune; noi suntem împrăștiți în felul în care suntem și sub guvernarea romană. Și aici acest om bătrân cu un picior în mormânt și cu celălalt clătinându-se și totuși el spune că el urmează să-L vadă pe Cristosul Domnului. Oh, ei au spus: „Vai, aceea nu se va întâmpla niciodată.”

⁸⁷ Dar Simeon știa că aceea urma să se întâmple.

⁸⁸ Îmi pot imagina unii dintre tinerii rabini că spun: „Păi, doar lăsați-l în pace pe bătrânul ins. El este inofensiv; nu va face rău nimănui. Căci merge prin jur aici mărturisind la oricine că el urmează să facă asta și el va face aceea și el va trăi să-L vadă pe Mesia venind și toate de felul acela.”

⁸⁹ „Ei bine, Simeoane, care este motivul tău? De ce spui un astfel de lucru ca acela? Ce te face să spui, când David L-a așteptat, când Ilie L-a așteptat și profeții din vechime și noi L-am așteptat prin fiecare epocă și acum zilele miracolelor au trecut și totul s-a întunecat, patru sute de ani de când am avut un profet, Maleahi și iată-te, vii tu spunând că nu vei muri până-L vei vedea pe Mesia, cum știi că aceasta va fi adevărat?”

⁹⁰ „Pentru că asta mi-a fost descoperit prin Duhul Sfânt.”

⁹¹ Acolo este fundația lui. Aceea trebuie să fie fundația voastră. Aceea trebuie să fie fundația mea. Când Duhul Sfânt ne-o descoperă și este potrivit Cuvântului, nu va exista nimic s-o oprească, când asta ți-a fost descoperită prin Duhul Sfânt și tu privești aici și ea este o promisiune în Cuvânt.

⁹² Acum, vindecarea Divină este o promisiune în Cuvânt. Acum, dacă Duhul Sfânt ți-o va descoperi, că El a murit să te vindece tot la fel cum el te-a salvat, atunci vino cu așteptări s-o primești și Dumnezeu cu siguranță va vedea că tu o primești.

⁹³ Acum, tu ai putea...Doctorul ar putea spune: „Acum, ei bine, lasă-i în pace. Asta nu-i va răni, cred. Ei doar urmează să moară oricum.”

⁹⁴ Dar tu doar amintește-ți, dacă Dumnezeu a făcut promisiunea, tu stai pe ea, nu contează care sunt circumstanțele. Dacă tu spui: „Păi, eu am cancer, eu am TBC;” aceea nu are niciun singur lucru de-a face cu asta. Dacă Dumnezeu ți-a descoperit-o, Dumnezeu își ține promisiunea; asta-i tot.

⁹⁵ Deseori mă gândesc la Iona. Gândind la simptome, oamenii privesc la simptomele lor. Iona avea un caz real de simptome. El era în pânțele balenei cu mâinile și picioarele legate și era jos în pânțele balenei, în

16

AȘTEPTARE

toată voma și jos în fundul mării, pe o mare furtunoasă. Acum, el avea ceva simptome. Dacă el ar fi privit în această direcție, era pânțele balenei; în acea direcție, era pânțele balenei; oriunde privea, era pânțele balenei. Acum, nu există aici nimeni într-o stare atât de rea, eu sunt sigur.

⁹⁶ Dar știți voi ce-a spus el? El a spus: „Ele sunt deșertăciuni mincinoase. Eu nu le voi crede.” Ce-a spus el? ” Încă odată eu voi privi la templul Tău sfânt.”

⁹⁷ Pentru că el știa că atunci când acel templu a fost dedicat, ziua în care Solomon a dedicat templul, el s-a rugat și a spus: „Doamne, dacă poporul Tău va fi în necaz, oriunde și va privi către acest templu sfânt, atunci ascultă din cer,” și el a știut că Dumnezeu a ascultat rugăciunea celui om.

⁹⁸ Și voi știți ce-a făcut Dumnezeu? El l-a păstrat pe el în viață acolo jos pentru trei zile și trei nopți, l-a condus mai departe drept la Ninive, probabil i-a luat peștelui atât de mult să înoate prin ape, să-l ducă acolo. Dar el a stat în pânțele balenei trei zile și trei nopți. El a așteptat pe Dumnezeu să facă ceva pentru că el a împlinit cerința. Dumnezeu a făcut promisiunea și el a crezut-o.

⁹⁹ Și dacă Iona, sub acele circumstanțe, a putut obține un miracol să lucreze în felul acela de la Dumnezeu pentru că asta era conform cu Cuvântul, asta era potrivit credinței lui și dacă el putea face aceea în acele condiții, cu cât mai mult, în această dimineață, putem noi fi vindecați când noi nu privim la un templu făcut de mâini. Solomon în cele din urmă a decăzut, soțiile lui l-au târât departe de Dumnezeu.

¹⁰⁰ Dar noi privim la mâna dreaptă a lui Dumnezeu unde stă Isus cu propriul Său sânge, este viu pentru totdeauna să facă mijlociri pe baza mărturisirii noastre. Cu cât mai mult putem noi să numim orice fel de boală

„o deșertăciune mincinoasă. Eu n-o cred. El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, a fost străpuns pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa păcii noastre era peste el și cu rănila Lui noi am fost vindecați.” Atunci, Satan, pleacă de-aici, ieși afară de-aici.” Vedeți. „Eu Îl cred pe Dumnezeu. Eu o aștept să se întâmple.” Acolo sunteți.

¹⁰¹ Dacă eu... nu se întâmplă chiar acum, se va întâmpla după un timp. Dacă nu se întâmplă astăzi, se va întâmpla mâine. Dacă nu mâine, se va întâmpla săptămâna viitoare. Indiferent, urmează să se întâmple oricum. Dumnezeu a spus așa. Acolo sunteți. Acum, voi ajungeți jos unde voi puteți avea credință. Așteptați-o. Ceea ce Dumnezeu a spus că El va face, Dumnezeu va face. El nu poate minți.

¹⁰² Deci Simeon, de mare reputație, nu fac nicio diferență reputațiile. Acea este ce intră prea mult în bisericile noastre azi, chiar în bisericile noastre pentecostale. Este prea multă modă, prea multă rep... a lucrurilor, astfel noi doar avem reputații mari, știți și lume și lucruri.

Ceea ce avem noi nevoie este înapoi la o religie de modă veche, cu cer albastru, care omoară păcatul. Ceea ce noi avem nevoie este o țevă dreaptă de pușcă, ceva care va predica evanghelia fără compromis și să lase ca așchiile să cadă oriunde vor și să le toace. Noi avem nevoie de bărbați ai lui Dumnezeu; să stea cu putere, să aducă biserica înapoi la locul unde se cuvine ea să fie.

¹⁰³ Ceva este greșit. Noi ne dăm seama de aceea. Noi toți știm asta. Suntem conștienți de asta. Bisericile noastre merg în jos, devin slabe. Ceea ce noi avem nevoie nu este---nu o nouă organizație să răsară, ceea ce avem nevoie nu este o altă ploaie târzie; ceea ce noi avem nevoie este înapoi la credința în Cuvântul lui Dumnezeu și biblia lui Dumnezeu. O experiență care scutură sufletul înapoi în biserică, aceea este ce noi avem nevoie, o curățare, o îndreptare, prin toate bisericile noastre și organizațiile noastre. Încetați să trasați linii mici de graniță; doar aceasta și aceea.

¹⁰⁴ O anumită organizație, ziua trecută, pentru că eu am lăsat un alt slujitor să stea pe platformă care nu a aparținut la organizația lor, el a spus: „Noi am trasat o linie. Noi te-am trasat pe tine în afara ei, frate Branham, în afara cercurilor noastre.”

¹⁰⁵ Eu am spus: „Eu trasez alta, atât de mare, să vă iau pe voi iarăși înăuntru.” Am spus: „Deci voi---doar nu puteți să mă scoateți afară.” Corect. Eu voi desena o linie chiar peste vârful *liniei* voastre și vă iau pe voi drept înapoi.” Înțelegeți?

106 Aceasta este din cauză că... Noi suntem frați. „Noi nu suntem împărțiți; toți suntem un trup.” Corect. Suntem creștini, născuți din Duhul Lui, spălați în sângele Lui. Noi suntem creștini. Noi ar trebui să acționăm ca și creștinii; noi ar trebui să ne comportăm ca și creștinii. Bărbați și femei, lăsați-mă să vă spun că acela este un lucru care nouă bisericii îi lipsește astăzi, este să se comporte ca și creștinii. Noi mergem în jur, acționăm ca și muștele moarte. Noi mergem... Este îngrozitor. Nicio credință, dacă aceea era cerneală, *ar fi* insuficientă, să pui punctul la „i.” Noi doar, *pur și simplu*, am pierdut ceva. Ceea ce se cuvine să facem este să avem umerii noștri îndreptați.

107 Cu ani în urmă ei obișnuiau să vândă sclavi în piețele de sclavi aici în sud, mai ales jos în Georgia și așa mai departe, când... Și se duceau dincolo... în străinătate în Africa și Buriaduceau înapoi sclavii. Îi aduceam

18

AȘTEPTARE

acolo în Jamaica și îi îmbarcau pentru Florida și îi vindeau, vieți umane. Acea era greșit. Dumnezeu a făcut pe om și omul a făcut sclavi. Nicio persoană n-ar trebui să fie sclav. Noi suntem liberi în Cristos. Noi nu suntem sclavul niciunei națiuni, nici sclavul vreunei organizații. Noi suntem bărbați și femei ai lui Dumnezeu. Ne întindem brațele noastre către fiecare frate decăzut, nu contează unde este el. Este loc pentru noi toți. Deci când noi venim la un loc...

108 Ei mergeau prin jur, cumpărau acești sclavi la diferite plantații. Și ei primeau o factură de vânzare, exact cum era pentru o mașină uzată, la loturile de mașini, undeva. Deci ei mergeau prin jur și cumpărau acești sclavi. Ei luau o...

109 Eu am citit despre Abraham Lincoln, un mare sudist, care a coborât de pe barcă acolo în New Orleans și i-a văzut într-o groapă de sclavi acolo, licitând un om voinic, un zdravăn mare, negru. Și biata lui soție mică care stătea acolo afară cu doi copilași, plângând pentru că ei urmau să-l vândă de prăsilă la femei mai mari, mai sănătoase ca să facă sclavi mai mari. Abraham Lincoln și-a încheștat pumnul astfel și a spus: „Acea este greșit. Într-o zi eu voi lovi asta, chiar dacă asta îmi ia viața mea.” Asta a făcut-o, dar el a lovit aceea. El a distrus-o deasemenea.

110 Lasă-mă să îți spun, frate, necredința este de la diavolul. Lasă-mă să lovesc asta, Doamne. Nu-mi pasă dacă aceea mă costă viața mea. Lasă-mă să rup acel lucru din biserică, acele granițe și așa mai departe, ca noi să putem vedea, noi, printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați într-un singur trup și noi suntem creștini. Noi suntem frați. Nu contează dacă omul aparține la Biserica lui Dumnezeu și eu aparțin la „Adunări” și acesta este baptist sau presbiterian, noi suntem frați, aceea este ce

suntem noi, noi suntem frați în Cristos. Haideti să o rupem. Să rupem jos granițele. Noi putem să întindem brațele noastre către fiecare frate.

¹¹¹ A fost aici cu câțva timp în urmă, ei au spus: „Frate Branham, dacă tu doar te-ai alătura organizației noastre.”

¹¹² Am spus: „Nu, eu sunt cu organizația voastră, dar eu îți spun ce voi face: voi întinde brațele mele de ambele părți pentru fiecare.”

Aceea este... Noi toți suntem unul în Cristos.

¹¹³ Într-o zi acest broker a venit la o plantație locală. El a spus: „Câți sclavi ai?”

¹¹⁴ El a spus: „Peste o sută.”

¹¹⁵ A spus: „Mi-ar place să mă uit peste ei.

¹¹⁶ „În regulă.” Ei toți lucrau și ei erau...ei erau toți abătuți. Ei--- ajunseseră la un loc unde ei știau că nu vor mai fi niciodată înapoi în țara

19

lor natală și niciodată nu-și vor mai vedea tatăl și mama și niciodată nu-și vor mai vedea copiii și așa mai departe și ei erau foarte triști. Și ei luau bice și îi biciuiau să-i facă să muncească; să-i facă să tragă și să muncească și orice trebuiau ei să facă.

¹¹⁷ Într-o zi când acest cumpărător de sclavi a trecut pe-acolo și el a observat cum el îi biciuia pe acei sclavi ca să-i facă să muncească, pe toți în afară de un tânăr. Ei nu trebuiau să-l biciuiască. Umerii îndreptați, bărbia sus; el era pregătit la orice moment.

¹¹⁸ Și brokerul a spus: „Mi-ar place să cumpăr acel ins.”

¹¹⁹ „Oh,” a spus proprietarul, „el nu este de vânzare; nu pot să-l vând.”

¹²⁰ „Păi,” a spus, „am observat că tu nu trebuie să-l corectezi.”

¹²¹ El a spus: „Nu.”

¹²² A spus: „Din ce cauză?” A spus: „Este el șeful peste toți ceilalți?”

¹²³ A spus: „Nu, el este un sclav.”

¹²⁴ A spus: „Poate tu îl hrănești diferit decât faci cu ceilalți sclavi.”

¹²⁵ A spus: „Nu, ei toți mănâncă în galera împreună; este doar un sclav.”

¹²⁶ „Păi,” a spus, „ce-l face atât de diferit de restul din ei?”

¹²⁷ El a spus: „Și eu m-am întrebat, până când am aflat într-o zi, că departe în țara lui natală de unde vine el, Africa, tatăl lui este regele tribului. Și deși el este un străin, totuși el este fiul unui rege și se comportă ca unul.”

¹²⁸ Oh, Dumnezeu! Noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu, fiul Regelui cerului. Cum ar trebui atunci să ne comportăm? Ca mici slabi, împinși înapoi? Nu, domnule.

*Tatăl meu este bogat în case și pământuri,
El ține bogăția lumii în mâinile Lui!
De rubine și diamante și argint și aur,
Visteriile Lui sunt pline, El are bogății nespuse.*

129 Pentru că noi suntem copiii Regelui, haideți să ne comportăm noi înșine cum se cuvine.

130 Femeilor, nu fiți ca lumea, nu vă îmbrăcați ca lumea. Nu fiți ca aceste persoane moderne și toate aceste lucruri pe care ei le fac; țineți-vă departe de ele. Tu ești o fiică a unui Rege.

131 Gentlemenilor, voi fraților, voi nu trebuie să fiți bătuți jos sau împinși la colț. Voi sunteți fiii Regelui. Da, ridicați-vă, împingeți-vă pieptul în afară, faceți-i față; cu siguranță asta este.

132 Noi așteptăm ca Dumnezeu să facă ceva pentru noi. El nu poate face nimic pentru noi când noi doar toți slăbim, ceva cam pe jumătate morți.

20

AȘTEPTARE

El vrea o biserică vie. El vrea membrii de acolo dinăuntru să fie pietre vii zidite în casa credinței. Credeți-L, acceptați-L, luând Cuvântul Lui.

133 Acum, voi spuneți: „Păi, eu am o mare reputație, frate Branham. Eu sunt un om de afaceri. Eu joc cărți în societatea mea.” Mie nu-mi pasă ce ai tu, frate, nu există o societate mai mare în lume decât societatea lui Isus Cristos și tu niciodată nu vei adera la ea.

134 Tu spui: „Păi, eu sunt un membru al unei biserici.” Există numai o Biserică, numai o Cale, o Poartă, aceea este Isus Cristos. Cel care intră pe altă cale este la fel ca un hoț și un tâlhar. Și printr-un singur Duh noi toți suntem botezați în acel Trup. Aceea este corect și noi suntem frați. Da, domnule. Și noi suntem fiii și fiicele Regelui; noi trebuie să ne comportăm cum se cuvine. Reputația noastră nu este nimic pe pământ: ceea ce vrem să fim: este în cer, unde noi vrem să fie poziția noastră, înaintea lui Dumnezeu.

135 Acum, noi aflăm, să continuăm cu Simeon... Eu văd că mai am cam cinci minute. Să-l aducem pe el un pic mai departe. Noi aflăm că Simeon a avut un motiv bun pentru ceea ce el făcea, pentru că Duhul Sfânt i-a descoperit că el nu va vedea moartea. Nu conta ce, cât de bătrân era sau nimic despre asta, cât de mulți alții au eșuat încercând să-L vadă, dar el, ca un individual, urma să-L vadă pe Cristosul Domnului.

136 O, frate, soră, dacă tu... ai putea avea pe Duhul Sfânt să-ți descopere acum; „Eu sunt acela care va fi vindecător. Da, domnule. Eu nu

știi ce vor face restul din ei, dar acesta va fi timpul meu. Aceasta este ora vindecării mele.”

137 „Acesta este timpul, eu voi primi Duhul Sfânt. Dumnezeu mi-a descoperit asta mie. Și eu Îl voi primi.” Este diferit, ceva se va întâmpla.

138 Ca „adâncul chemând Adâncul, la zgomotul talazurilor apelor Tale,” a spus David. Cu alte cuvinte, dacă există un adânc aici înăuntru chemând, trebuie să fie un adânc acolo afară să răspundă la acea chemare. Cu alte cuvinte, câți cred că voi---că vouă v-ar place să aveți o umblare mai apropiată cu Dumnezeu? Ridicați-vă mâna. Desigur. Câți credeți că Dumnezeu este un vindecător? Ridicați-vă mâna. Desigur. Ei bine, acum, dacă voi aveți Ceva în voi spunându-vă aceea, trebuie să existe Ceva acolo afară să răspundă la acea dorință mare.

139 Aici, astfel: înainte să fi fost vreodată vreo aripioară *înotătoare* pe spatele unui pește, trebuia să fie o apă mai întâi pentru el ca să înoate sau el nu ar fi avut nicio aripioară. Înainte să fi fost un pom să crească în pământ, trebuia să fie un pământ mai întâi sau acolo nu ar fi fost niciun pom să crească în el.

21

140 Aici cu ceva timp în urmă... Eu doar mă gândeam, am citat aceasta recent, că un băiețuș din orașul nostru, că el mânca---mânca toate radierele de la creionul lui la școală. Și învățătoarea i-a scris mamei lui. Și mama lui, într-o zi, l-a găsit pe veranda din spate, mâncând pedala de la o bicicletă. Deci, aceea era gumă. Și astfel ei l-au dus la un laborator să examineze micul ins, să afle ce era greșit. Și doctorul a aflat că trupul lui mic avea nevoie de sulf. Acum, voi aflați sulf în gumă. Acum ce? Atâta timp cât exista o dorință acolo înăuntru după sulf, trebuia să fie sulf mai întâi. Oh, frate, poți să vezi ce vreau să spun? Trebuia să fie sulf afară acolo mai întâi, înainte să poată exista o dorință mare aici înăuntru. Voi o vedeți?

141 Acela este motivul că este mai mult din Dumnezeu pentru voi. Acela este motivul că este vindecare Divină pentru voi, pentru că voi o căutați. Acela este motivul că exista un Dumnezeu a cărui... pe care îl căuta Abraham, a cărui Ziditor și Făcător era Dumnezeu. El o aștepta pentru că Dumnezeu a făcut promisiunea. Voi o vedeți?

142 Aici, înainte ca acolo să poată fi o creație, trebuie să fie un Creator să creeze creația. Atâta timp cât voi simțiți că credeți în vindecarea Divină, există un izvor deschis pe undeva. Atâta timp cât voi credeți că există un Dumnezeu care vă va umple cu Duhul Sfânt, este o fântână deschisă undeva sau voi niciodată nu ați înseta. Alții... Mulți alții nu-l doresc, vedeți, pentru că nu le este descoperit. Dar Ții este descoperit Ție. De ce? Prin ce?

(Eu mă simt foarte religios chiar acum). Vedeți? Ce este asta? Ea este descoperită pentru tine prin Duhul Sfânt, același Duh Sfânt care a descoperit-o lui Simeon.

¹⁴³ Și atât timp cât El a descoperit-o, există o fântână deschisă undeva. Oh, dacă noi doar am putea s-o vedem! Izvorul este deschis undeva, pentru că asta îți este descoperită prin Duhul Sfânt, Dumnezeu este un Vindecător. Unde este acel izvor? Dumnezeu umple cu Duhul Sfânt. Unde este acel izvor? Vedeți, există un izvor acolo sau voi n-ați avea acea sete în inima voastră. Astfel asta doar vă face să vă pierdeți toate gândurile voastre despre orice altceva, pentru că El întrece totul. El umple ființa voastră în totalitate crezându-l. Acum, nu există două Duhuri Sfinte. Există numai un singur Duh Sfânt și același Duh Sfânt care i-a descoperit-o lui Simeon, a descoperit-o pentru voi; descoperit de Duhul Sfânt.

*Există un izvor umplut cu sânge,
Tras din venele lui Emanuel,
Păcătoșii ce se aruncă sub șuvoi,
Își pierd toate petele lor de vină.*

22

AȘTEPTARE

¹⁴⁴ Aceea este pentru fiecare păcătos. Petru a spus în ziua Cincizecimii acolo, a spus: „Pocăiți-vă, fiecare din voi, fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre și voi veți primi darul Duhului Sfânt. Pentru că promisiunea...” Oh, vai! Cum puteți lua asta înapoi și s-o puneți în ceva lucru istoric? „Promisiunea este pentru voi, pentru copiii voștri, pentru aceia care sunt departe acum, chiar atât de mulți cât Domnul Dumnezeu nostru va chema.”

¹⁴⁵ [Loc liber pe bandă]....?...Binecuvântările cincizecimii, puterea lui Dumnezeu încercând să ia biserica Lui; El nu eșuează. El nu se micșorează. El este doar tot atât de luminos și proaspăt astăzi cum a fost El întotdeauna și întotdeauna va fi. El este Etern. Oh, da.

¹⁴⁶ Fiii lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu. David duPlessis odată a spus despre asta, despre fiii lui Dumnezeu: „Fiii lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu.” Voi toți credeți aceea, nu-i așa? „Fiii, copiii lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu. Acum, necazul cu asta este, cu biserica de astăzi”, a spus, „Noi avem prea mulți nepoți, dar Dumnezeu nu are nepoți.”

¹⁴⁷ Acum, voi metodiștilor, pițițați-vă doar un minut. Eu vreau să vă iau jos paltonul. Dacă noi am avea încă metodiști fii și fiice de Dumnezeu, asta ar fi minunat. Dacă noi am avea bapțiști fii și fiice de Dumnezeu, asta

este bine; luterani, nazarineni, sfințenia pelerinului sau penticostali. Dar întocmai așa cum au făcut restul din ei, așa suntem noi în penticostali. Noi luăm copiii noștri și îi ducem la biserică, pentru că noi am fost acolo, făcându-i membrii bisericii penticostale; aceia sunt nepoți!

¹⁴⁸ Dumnezeu nu are nepoți! Acel fiu sau fiică de Dumnezeu, trebuie să plătească același preț pe care l-am plătit noi și să primească Duhul Sfânt la fel cum primim noi. Nu există nepoți. Dumnezeu nu-i ia înăuntru prin....în felul acela. Există fii și fiice. Nu există nepoți, Dumnezeu nu are niciunul. Nu este un astfel de lucru la Dumnezeu.

¹⁴⁹ Ei bine, *tu* spui: „Eu aparțin la biserica metodistă. Mama mea a aparținut acolo.” Acela este un nepot! Dumnezeu nu are asta. Tu ești... un nepot pentru biserica metodistă, tu ești un nepot pentru biserica penticostală, dar Dumnezeu n-are nepoți. Fiecare bărbat și femeie trebuie să fie născuți din nou individual, fii și fiice de Dumnezeu. Acea este ceea ce-i face plini de Duhul și plini de viață.

¹⁵⁰ Vine primăvara. După un timp, toate păsărelele jos aici ies afară pe acele vârfuri de cactus și tufișuri acolo afară, își construiesc un cuib. Și bătrâna mamă pasăre își poate construi un cuib mic drăguț și să-l facă atât de confortabil pentru puișorii ei, să așeze un cuib plin de ouă. Și ea poate

23

să se așeze peste acele ouă și atât de loială și să le întoarcă doar atât de mult și ajunge atât de flămândă și ea se va înfometa de moarte, ea este atât de slabă că nu poate zbura afară din cuib. Dacă acea mamă pasăre nu a fost cu perechea, acele ouă nu se vor cloci niciodată. Este corect. Ele nu sunt fertile. Cursul sângelui vine de la sexul masculin, hemoglobina. Este adevărat. Femeia doar produce oul, femela. Dar fertilitatea vine de la mascul.

¹⁵¹ Acea este ce se întâmplă cu bisericile noastre astăzi. Poporul nostru penticostal... (Nu să spun ceva împotriva acestei minunate biserici și păstorului vostru minunat. Eu l-am întâlnit, știu ceea ce crede el.) Dar azi noi avem biserici mai mari decât am avut vreodată și credința noastră devine mai mică. Ce se întâmplă? Vedeți, noi aducem înăuntru membri, nepoți. Ceea ce noi avem nevoie, frate, nu...

¹⁵² Acea pasăre bătrână, așa cum spun eu, ea poate sta acolo, pe acel cuib, până când ea este atât de slabă că nu mai poate zbura din el. Dar dacă ea nu a fost cu perechea, ce vor face acele ouă? Ele vor sta chiar acolo și vor putrezi. Voi știți asta de la puișorii voștri. Ele vor sta acolo și vor putrezi.

153 Este un singur lucru de făcut, frate: să ne curățim cuibul. Corect. Aceea este ceea ce mișcărilor noastre penticostale au nevoie astăzi, este un timp de curățire a cuibului. Scoateți afară ouăle putrede din cuib. Aducând înăuntru membri și făcându-i diaconi și așa mai departe și bătându-i pe spate pentru că ei plătesc un pic mai mult în biserică; nu știu mai mult despre Dumnezeu decât știe un hotentot despre un cavaler egiptean. Aceea-i corect. Ceea ce noi avem nevoie este o experiență a nașterii din nou, cu întoarcere înapoi la botezul cu Duhul Sfânt cu o reală, veritabilă credință a cincizecimii în bis... în Dumnezeu, practică în biserica noastră. Aceea aduce ceva că tu ești condus de Duhul Sfânt. Când Cuvântul vorbește, tu spui „amin” la acesta și tu-l crezi.

154 Simeon s-a mișcat prin Duhul Sfânt și acolo el a avut promisiunea.

155 Acum, în încheiere, aș putea spune asta. Să spunem că vine un timp... Veștile nu circulau atunci așa cum o fac *acum*. Priviți la micuța Maria, ea era însărcinată de asemenea, o fecioară. Ea va...ea niciodată n-a cunoscut un bărbat, dar Duhul Sfânt a întâlnit-o și i-a spus: „Acea ființă sfântă carese va naște din tine, va fi---de la Duhul Sfânt. Dumnezeu va fi Tatăl acestui Fiu.”

156 Ei bine, ea aștepta ca Dumnezeu să-și țină Cuvântul Lui. Ea nu s-a dus în jur spunând: „Acum, așteaptă. Eu voi vedea până când voi simți viața și apoi mă voi duce să depun mărturie.”

24

AȘTEPTARE

157 Nu, nu. Asta nu va fi ceea ce tu simți. Isus niciodată n-a spus: „Ai simțit-o?” El a spus: „Ai crezut-o?” Tu crede-o.

158 Cineva spune: „Ei bine, eu nu simt nimic diferit.” Aceea nu are nimic de-a face cu asta. Asta nu vorbește de partea de-afară și de trupul de-afară: El vorbește de partea dinăuntru care crede asta. Aceea controlează restul din ea.

159 A spus: „Ai crezut-o?”

160 Maria, imediat ce Îngerul i-a spus ei, păi, ea a spus: „Iată slujitoarea Domnului. Să mi se facă după al Tău... potrivit cu Cuvântul Tău.” Ea a urcat direct sus în dealurile Iudeii mărturisind. S-a dus și i-a spus Elisabetei, verișoara ei, că ea urma să aibă un Copilaș, fără să cunoască vreun bărbat. Păi, Elisabeta a fost uimită, a spus... Și micul Ioan, voi știți, el avea deja șase luni, format în pântecul mamei lui, era fără viață.

161 Marele Înger i s-a arătat lui Zaharia și el s-a îndoit de Cuvântul lui Dumnezeu. El a spus: „Tu vei fi mut până la timpul când copilul se naște.” Voi știți, Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copiii lui Avraam. Dacă tu nu vrei să iei asta, altcineva o va face. Și el a spus...

¹⁶² Când, noi aflăm, ea a salutat, a spus: „Duhul Sfânt va veni peste mine și eu voi zămisi. Și această ființă sfântă se va numi Fiul lui Dumnezeu și eu îi voi pune numele lui, Isus.” Acum, micul Ioan era de șase luni fără să se miște. Oricine știe că aceea nu este normal. Trei până la patru luni cel mult și apoi aici sunt șase luni și el nu s-a mișcat; dar imediat ce ea a auzit acel salut în urechea ei de la Maria; cineva **așteptând**, altcineva **așteptând**, amândouă. Și când Maria a spus... a numit Numele Domnului Isus, prima dată că acel Nume a fost vreodată rostit cu buze umane, un bebeluș mic mort în pântecul mamei lui a săltat de bucurie. Și Ioan a primit Duhul Sfânt în pântecul mamei lui și a început să salte de bucurie.

¹⁶³ Și dacă prima dată când Numele lui Isus Cristos a fost vreodată rostit cu buze umane a făcut un bebeluș mort să salte în pântecul mamei lui de bucurie, ce se cuvine să facă asta într-o biserică născută din nou, să primească credință pentru puterea de vindecare!

¹⁶⁴ Eu nu sunt emoționat! Eu știu unde stau. Vedeți? Dar eu doar ajung să mă simt bine câteodată când eu vorbesc despre acele lucruri. Vedeți? Este corect pentru că este adevărat; acel Nume al lui Isus Cristos are Viață și când El este vorbit cu putere și credință, nu există nimic care va sta în prezența Lui. Aceasta este exact corect. Oh, sigur, fiilor și fiicelor de Dumnezeu.

¹⁶⁵ Acum, să spunem că Simeon stătea în spate în camera lui de studiu; poate este luni dimineața. Toți preoții sunt la munca lor. Și erau cam

25

2 milioane și jumătate de iudei în Palestina în acel timp, deci mai mulți bebeluși s-au născut peste noapte; în a opta zi băieții trebuiau circumciși. Să ne gândim că Simeon stătea în spate în biroul lui. El are Cuvântul; el se uită peste tot în El, astfel. Și el ajunge la sulul, poate chiar aici în Isaia, Isaia 6:9 „Un Fiu ni s-a născut, un Copil ni s-a dat,” și așa mai departe. „Îi va fi pus numele Sfătuitor, Prinț al Păcii, Atotputernicul Dumnezeu, Tatăl Veșnic.” Eu doar mi-l pot imagina stând acolo.

¹⁶⁶ Acum, tot timpul micuța Maria era pe drumul ei sus acolo să aibă bebelușul circumcis. Ea vine în linia de rugăciune sau orice putea fi, rândul mergând sus pentru circumcizie. Toți bebelușii erau îmbrăcați în haine frumoase lucrate de mână, voi știți. Și indivizii micuți drăguți și fără dinți, voi știți și oh, eu doar îi iubesc. Și vezi micuții înși acolo și mamele, dulci, cu micul lor bebeluș; dar iată El avea---înfășurat în scutecul lui. Știți de unde îl aveau? De pe jugul unui bou din grajd și totuși chiar Creatorul cerurilor și pământului! Și noi ne îmbrăcăm cu un costum de cincizeci de dolari și doar ne rotim nasul sus astfel, dacă ar ploua ne-am îneca și

Salvatorul nostru s-a născut fără haine să-L înfășoare în ele. „Vulpile au vizuini, păsările cerului au cuiburi, dar Fiul omului nu are un loc unde să-și așeze capul.” Cine suntem noi? Cum ar trebui noi...?

¹⁶⁷ Ei bine, eu sunt...eu aparțin la cea mai mare biserică din acest oraș.” Oh, milă, frate, soră, când tu simți astfel tu te îndepărtezi de Dumnezeu chiar atunci! „Dumnezeu *trebuie*...El este obligat față de mine.” El nu este obligat față de nimic. Tu ești obligat față de El. El și-a făcut partea Lui. Tu trebuie să crezi exact cum cred restul din ei. Tu trebuie să vii pe aceeași cale pe care au venit ei.

¹⁶⁸ Eu îl pot vedea pe Simeon stând acolo în spate. Și deodată acum micuța Maria intră în clădire. Eu pot vedea toate celelalte femei păstrând distanța. Eu cred că voi, oamenii născuți din nou, știți ce vreau să spun. Ea stătea acolo. Femeile stăteau la o parte, spuneau: „Vedeți acea femeie de-acolo?...ea a avut acel copil în afara sfinteicăsătorii. Ea și Iosif s-au căsătorit doar acum câteva luni și ea era deja însărcinată înainte ca el să se nască. Ea urma---să fie mamă înainte ca ea să fie căsătorită, mai degrabă. Vedeți? Acela este un copil ilegitim. Uitați-vă cum își duce acel copil ilegitim în templul lui Dumnezeu. Stați departe de ea.” (Acea este calea cu adevărații credincioși...) Dar Maria, ținând acel Bebeluș în brațele ei, poate El era în... hainele de înfășare erau de pe jugul de pe gât, jugul boului din grajd. Poate El era, dar în inima ei ea știa al cui Fiu era acela.

¹⁶⁹ Acela este felul cu fiecare credincios. Tu știi, doctorul putea spune: „Oh, nu crede acel fanaticism.” Și mama ta ar putea spune asta, soțul tău ar putea spune asta, soția ta ar putea spune asta, dar tu știi când Ceva s-a

26

AȘTEPTARE

născut în inima ta. Dumnezeu ți-a descoperit-o. Tu aștepti ceva să se întâmple.

¹⁷⁰ „Nu merge la acea biserică! Tu nu ai nevoie să mergi acolo înăuntru!” Este în regulă. Tu vei veni doar la fel când Ceva este acolo înăuntru. Înțelegeți? „Oh, ei sunt o grămadă de holy rollers.” Acea nu face nicio diferență cum îi numești. Poate fi... poate înfășurarea lor ar putea fi destul de... destul de obișnuită, dar oricum eu știu ceea ce este înfășurat în ea. Eu știu ce este înfășurat în înfășurarea penticostală. Da, domnule. Eu știu că noi avem totul în asta, dar totuși este Duhul Sfânt înfășurat în aceea, de asemenea. Este exact.

¹⁷¹ Ducându-l în mâinile ei astfel, ei nu-i păsa de restul din ele. Ele toate păstrau distanța. Oricând primești Duhul Sfânt, tu ești însemnat. Fiecare, ei te însemnează. Ei știu, ei știu. Ei spun: „Ah, ea este una din acele persoane care vorbesc în limbi; ea merge la acel grup penticostal. Stați departe de ea. N-o invitați acolo la partida de cărți.” Nu vă îngrijorați;

ea are Duhul Sfânt, ea nu va merge, oricum. Deci, deci acolo sunteți, vedeți? Da. Astfel acolo, eu văd. Da.

¹⁷² După un timp, noi o vedem acolo și fiecare din ei, într-un fel chicoteau și râdeau, voi știți: „Vedeți, aceea este ea. Este una din ele. Chiar acolo, vedeți? Ea este.” Ea cunoștea; era totul în ordine; ea dădea atenție Bebelușului ei. Ea știa Cine era acela. Însemna mai mult pentru ea decât toate societățile și tot ce era acolo. Toți din ei care nu credeau, ei nu trebuiau să creadă, dar ea știa...ea știa ceea ce avea ea. Acela este felul în care suntem noi. Noi știm ce avem. Noi știm ce este acea promisiune.

¹⁷³ Acum, aici El este în templu, pentru prima dată Dumnezeu în templul Lui, într-o formă umană. Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu Sine. Iată-L, acest mititel, micuț Bebeluș Iehova acum, stând în brațele mamei lui. Doar acest micuț Ihs ca restul din ei, dar acolo exista o diferență. Aceea era diferența, ei spun: „Ei bine, noi mergem la biserică la fel ca tine,” dar există o diferență acolo (Înțelegeți?), când tu atingi locul corect, *sau* lucrul corect.

¹⁷⁴ Aici vine ea prin clădire. Acum, dacă Duhul Sfânt i-a decoperit aceea lui Simeon, depinde de Duhul Sfânt să vadă că el duce la bun sfârșit Cuvântul Lui.

¹⁷⁵ O mică dramă aici acum: Simeon este chiar în templu, chiar acolo rugându-se. Primul lucru pe care-l știți, ce ia loc? Când El citește acea scriptură, Duhul Sfânt spune: „Ridică-te, Simeoane!”

¹⁷⁶ „Unde...”nu, „Unde vrei Tu să merg? Ce vrei Tu să fac?” Aceea nu este treaba *ta*; fă ceea ce El ți-a spus. Ridică-te. Aici vine el.

¹⁷⁷ „Începe să umbli.”

¹⁷⁸ „Unde să merg?”

¹⁷⁹ „Nu face nicio diferență, doar continuă să mergi.” Mergi!

¹⁸⁰ Credeți voi că fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu? Iată-i ei încep să umble.

¹⁸¹ „Unde mă duc?”

¹⁸² „Nu face nicio diferență, doar continuă să mergi.”

¹⁸³ Merge afară, ei îl văd pe bătrânul Simeon că vine afară în fața audienței, privește peste tot în sus și-n jos.” Unde---unde...să merg, Tată?”

¹⁸⁴ „Doar du-te chiar aici la acest șir mic de femei, jos de-a lungul, câteva sute din ele.”

¹⁸⁵ Aici vine el drept jos. „Mă-ntreb ce se întâmplă?” El purta acest Sul, Isaia, Cartea, Sulul, Isaia 9:6, avea degetul lui pe asta, probabil. Duhul Sfânt face unele lucruri ciudate. Voi credeți aceea, fraților? Lucruri

exclamate. Iată el vine pășind jos. Primul lucru pe care-l știți, el vine chiar exact unde era această femeie micuță.

¹⁸⁶ Acum vedeți, ei nu aveau televiziune în acele zile, nu aveau radio și presă, doar---din gură în gură. Și aceasta niciodată nu s-a răspândit, „acel copil s-a născut.” Vedeți? El era doar...El era...Ei bine, El era ciudat oricum. Nimeni n-a pus aceea în niciun ziar. Dacă aceea s-ar fi întâmplat astăzi, ei n-ar pune niciodată asta în ziar, decât dacă ei vroiau să scandalizeze sau ceva.

¹⁸⁷ Deci aici, a venit jos și Simeon s-a oprit chiar acolo înaintea ei. Și când el s-a uitat direct acolo...Vedeți, asta i-a fost descoperit lui prin Duhul Sfânt că el nu va vedea moartea până va găsi pe Cristosul Domnului. Și tocmai ființa de care oamenii își băteau joc, Duhul Sfânt l-a condus drept la el. Nu credeți voi că El v-a condus în această dimineață în același fel, același lucru, același Duh Sfânt? L-a condus direct aici. El aștepta să vadă acest Cristos și acolo el a mers și imediat ce el a văzut asta, el a recunoscut-o.

¹⁸⁸ Acum, voi ați venit în această seară. Voi ați venit; doar stați jos dacă sunteți un îndoielnic, stați jos, luați loc. Doar urmăriți câteva minute. Așteptați voi să-L vedeți pe El că vine pe scenă în seara asta? Eu aștept. Înțelegeți? Înțelegeți? Eu aștept asta. El o va face, dacă voi așteptați.

¹⁸⁹ Și imediat ce el l-a găsit pe Acesta, a găsit Bebelușul, el s-a întins către brațele mamei și a luat Bebelușul L-a îmbrățișat către propria lui inimă și a spus: „Doamne, acum lasă slujitorul Tău să plece în pace, potrivit Cuvintelor Tale pentru că ochii mei au văzut mântuirea Ta.” Oh, vai! Condus de Duhul Sfânt!

¹⁹⁰ Acum, păstrați aceste cuvinte în inima voastră și urmăriți în seara

asta să vedeți salvarea lui Dumnezeu. Eu mă voi opri într-un moment. Păstrați asta în mintea voastră; lăsați Duhul Sfânt să vă conducă în seara aceasta ca să vedeți salvarea lui Dumnezeu. El a promis că El o va face în zilele din urmă. Vedeți dacă El o face. Vedeți? Așteptând, astăzi avem mari așteptări, așa cum a avut el.

¹⁹¹ Și era altcineva în acea zi care aștepta. Eu o voi aduce pe ea doar așa cum încheiem. Numele ei era Ana. Ea era o prorociță. Ea era în templu, oarbă, dar ea putea vedea dincolo de zidurile aceluia templu.

¹⁹² Eu sper că fiecare organizație separată azi poate vedea dincolo de zidurile organizației voastre. Este în regulă, organizația voastră, dar vedeți dincolo de zidurile ei. Vedeți?

¹⁹³ Așa cum oarba Ana ședea acolo, cu totul dintr-odată...Ea aștepta de asemenea după mângâierea lui Israel, dar ea era oarbă. Duhul Sfânt

probabil că i-a spus: „Ridică-te, Anol!” Ea s-a ridicat. Aici vine ea, croindu-și calea, condusă de Duhul Sfânt, prin jur printre oameni. Cum a făcut ea asta? Ea aștepta și Duhul Sfânt o conducea; acea femeie oarbă, mergând printre oameni, venind înainte. Aici era Simeon. Lacrimile curgând în jos pe barba lui albă ca zăpada. „Doamne, lasă slujitorul Tău să plece în pace.”

¹⁹⁴ Mă-ntreb ce a gândit atunci acea mulțime care chicotea. Vedeți? Ce era acea mare pălăvrăgeală? „Păi,” au spus ei, „aceea este bătrâna Ana; ea este oarbă. Și acolo este Simeon; el este bătrân și cam pe jumătate dus cu capul.”

¹⁹⁵ Dar ei stăteau la locul corect. Nu contează în ce stare erau ei, ei stăteau la locul corect. Aceea este unde vreau eu să stau. Dumnezeuule, lasă-mă să stau la locul corect!

¹⁹⁶ Și aici a venit ea croindu-și calea într-acolo. Acum, dacă Duhul Sfânt a putut să conducă acea femeie bătrână în jurul tuturor acelor oameni ca să ajungă la El, cu cât mai mult poate El să vă conducă pe voi în jurul acestor străzi în seara aceasta? Venind jos să ajungeți la locul unde noi credem că El va vindeca bolnavii, El va salva pe cei pierduți.

¹⁹⁷ Și iată ea vine. Și imediat ce ajunge acolo, ea de asemenea a găsit locul, ea și-a ridicat mâinile și a binecuvântat pe Dumnezeu și a vorbit despre El și a vorbit despre...spinul care va fi în inima Mariei și așa mai departe și a profețit. Vedeți, ea era proorociță și Duhul lui Dumnezeu era peste ea. Și Dumnezeu a condus acea femeie oarbă prin mulțime până ce ea a ajuns la acel loc, pentru că ea Îl aștepta să vină.

¹⁹⁸ Eu Îl aștept pe El. Dacă voi Îl așteptați, Dumnezeu va întâlni așteptările noastre.

¹⁹⁹ Un mare muzician, chiar aici acum câțiva ani, s-a dus în Rusia și el interpreta o uvertură și el cânta doar așa minunat până când oamenii ruși țipau din toată puterea vocii lor. Ei s-au ridicat și au țipat, și au țipat și l-au aplaudat ca să cânte doar încă o dată. Și ei... și el s-a ridicat (acum ascultați) și l-au apla...au țipat din nou și s-au manifestat zgomotos pentru ca el să cânte din nou această măreață uvertură.

²⁰⁰ Și el, el... Ei au observat băiatul. Ei au spus: „El probabil că este foarte emoționat. El nu observă aplauzele noastre. El nu le observă. Noi încercăm să-l chemăm înapoi să cânte din nou.” Dar ei au observat că el doar stătea astfel, privea fix. Astfel după un timp ei s-au întors să se uite, el nu dădea nicio atenție aplauzelor oamenilor; ci la bătrânul lui profesor, bătrânul maestru, stătea sus în mulțime, el vroia să vadă ce spunea el

despre asta. El vroia să știe dacă el va aplauda sau va da din cap aprobator că a fost bine făcut. Lui nu-i păsa ce spuneau oamenii; el vroia să vadă ceea ce el spunea.

²⁰¹ Și dacă oamenii îți spun că zilele miracolelor au trecut, Isus Cristos nu este același ieri, azi și-n veci, nu da atenție la ce spun oamenii, ci privește sus la Maestrul care a scris Cuvântul. Ține-ți ochii tăi întorși acolo sus, vedeți, ce spune **El** despre asta. Dacă vindecarea Divină este corectă, cercetează Cuvântul Lui astăzi și vino așteptând în seara asta. Ne putem pleca capetele doar un moment?

²⁰² Grațiosule Domn, eu sunt mulțumitor pentru această audiență mică care stă aici acum, așteptând. Eu mă rog ca Tu să cufunzi niște semințe în inimile lor, ca ei să vină în seara aceasta cu asemenea așteptări, până când ologul va umbla, orbul va vedea. Fie ca acolo să nu fie nicio persoană slabă în mijlocul nostru în seara aceasta. Fie ca tot necazul de inimă să fie vindecat, cancerule. Și fie ca Duhul Tău doar să coboare și chiar în casele lor în această după amiază fie ca ei să fie vindecați chiar înainte să ajungă la biserică. Noi așteptăm, Doamne, lucruri mărețe.

²⁰³ Astfel călăuzește oamenii în casa lui Dumnezeu în seara aceasta; călăuzește păcătosul, acel băiat neînfrânat, copilul iubit al mamei căruia i-a șters lacrimile lui și acolo zace el pe podeaua barului astăzi; acea fiică neînfrânată afară toată noaptea. Fie ca Duhul Sfânt să vorbească și să călăuzească picioarele lor către casa lui Dumnezeu și apoi către altar în seara aceasta să-l găsească pe Cristos, Salvatorul lor. Și fie ca noi, ca Simeon din vechime, cu brațe de credință, să îmbrățișăm prețiosul Domn Isus în inimile noastre în seara aceasta și să facem inimile noastre leagănul. Fie ca experiența noastră cu El să fie ca o înfășurare care ne va face să trăim diferit de-acum înainte.

²⁰⁴ Binecuvântează micul nostru frate păstor de-aici și pe acești alți slujitori pe oricine care este în biserică, Doamne, astăzi, binecuvântează. Încercându-ne că Tu dai fiecărei biserici un serviciu măreț astăzi; fie ca această zi să fie o zi pe care n-o vom uita niciodată. Ține-ne puternici acum ca să Te slujim. Binecuvântează oamenii așa cum ei merg la casele lor. Noi o cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

²⁰⁵ Așa cum predau serviciul păstorului, îmi pare rău să vă țin peste timp. Eu știu că plecați la doisprezece și deja este un sfert după *doisprezece*, dar asta este cam moderat pentru mine. Uneori când iau... Eu nu știu când să mă opresc, asta se simte atât de bine. Astfel, uneori eu sunt aici înăuntru două sau trei ore astfel. Deci eu—doar iubesc asta și când este o audiență care răspunde bine ca aceasta, eu vin cu așteptări

în seara aceasta că Dumnezeu va face lucruri mărețe, minunate pentru noi. Până atunci, Dumnezeu să fie mereu cu voi, așa cum predau serviciul înapoi la păstorul vostru și vă mulțumesc de un milion *de ori* pentru ascultare, tuturor.